

Bilag 8 a.

Huslejenævnene i Aalborg.

Den 11. November 1916.

Til Aalborg Byraad!

Efter at det ærede Byraad i Skrivelse af 1. ds. havde anmodet de her Byen fungerende Huslejenævn om at afgive Erklæring i Anledning af Indenrigsministeriets Cirkulære af 17. Oktober d. A., vedrørende en eventuel Forlængelse af Loven af 9. Juni d. A., angaaende Fastsættelse af Husleje, har samtlige Nævn i et Fællesmøde drøftet Spørgsmaalet, og som Resultat af denne Drøftelse tillader Nævnene sig i Fællesskab at fremsætte efterfølgende Bemærkninger.

I de indtil Oktober Flyttedag foreliggende Sager har der efter den af Nævnenes Sekretær foretagne Beregning i alt foreligget Spørgsmaal om Fastsættelse af Husleje for ca. 722 Lejligheder her i Byen, og for ca. 367 Lejligheder har Nævnene fundet Anledning til Nedsættelse af den af Husejerne forlangte Lejeafgift. Det maa saaledes formentlig erkendes, at Nævnenes Virksomhed har bidraget en Del til at forhindre en unødvendig Stigning i Huslejen, idet man vel ogsaa tør gaa ud fra, at Nævnenes Tilstedeværelse har haft nogen forebyggende Indflydelse udover de Tilfælde, der har foreligget til Behandling.

Under Hensyn hertil mener Flertallet (8 St.) at maatte tilraade, at Lovens Gyldighed forlænges, saa længe de ekstraordinære Forhold, der er skabt af Krigen, er vedvarende, og maa derhos anse det for ønskeligt, om nedenstaaende Ændringer maa blive optagne i Lovforslaget ved Lovens Revision.

Derimod mener Mindretallet (7 St.), at Loven vel har været et Gode for Byens Lejere, men de maa dog nære megen Betænkelse ved at anbefale Lovens Forlængelse, af Hensyn til de forskellige Ulemper, den gældende Ordning sikkert har medført. I saa Henseende kan det neppe betvivles, mener de, at Nævnenes Indførelse og Frygten for en yderligere Udvikling af deres Myndighedsomraade har haft nogen hæmmende Indflydelse paa Byggeriet, og Fremskaffelse af ny Lejligheder er dog det bedste Middel til at modvirke den herskende Bolignød og deraf følgende Dyrthed paa Lejligheder.

Det er vel bekendt, at der paa forskellig Maade træffes Foranstaltninger fra det offentlige Side i Anledning af den Kalamitet, at et stort Antal Familier stod husvilde paa Flyttedagen. Men hvad der end fra det offentlige Side foretages, er det dog uden for al Tvivl, at ogsaa privat Byggeri vil være medvirkende til at fremskaffe bedre Forhold.

Endvidere kan man efter den indvundne Erfaring ikke være blind for, at Ordningen, som den nu er, har vakt megen Uvilje blandt Husejerne, og uagtet slikt ikke lader sig nærmere paavise, har man det Indtryk, at det i mange Tilfælde gaar ud over Vedligeholdelsen, naar en Lejeforhøjelse nægtes. Et Spørgsmaal er det da, hvor meget der i Virkeligheden er vundet. Ganske vist har Nævnene — der i mange Tilfælde har foretaget personlig Undersøgelse paa Stedet — enkelte Gange, naar Forholdene var særlig slemme, nægtet Lejeforhøjelse for Tiden under Hensyn til Lejlighedens slette Vedligeholdelsestilstand. Men en principiel Hævdelse af dette Standpunkt overfor mindre vel holdte Lejligheder i Almindelighed er formentlig umulig.

Mindretallet mener derfor, at man ad anden Vej maatte kunne opnaa bedre Resultater, end der kan naas ved Nævnenes Virksomhed under de nuværende Forhold. I saa Henseende henleder man specielt Opmærksomheden paa, at medens der her i Byen — saa vel som i de andre større Byer — findes en Organisation